

[Inge Krogh]

Vi er ikke enige i, at der skal være om-sorgsorlov for faderen i 2 uger, men vi kan måske gå med til 1 uge. Vi mener, det næppe er rimeligt med fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, da det vil begunstige de mere velhavende. Vi mener, at dagpenge må være det rette.

Vi er selvfølgelig enige i, at ingen skal kunne afskediges på grund af fravær på grund af barselorlov eller fødsel.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundets holdning til dette forslag er den samme, som den var den 27. maj og den 10. november 1977, men jeg skal endnu en gang redegøre for vores stilling til barselorlov i almindelighed.

Vi ønsker den for alle kvinder uanset erhverv, vi ønsker den forlænget, gerne til 6 måneder, og vi ønsker, at eventuel sygdom under graviditet ikke fraregnes orloven.

Det er vigtigt at få disse ting gennemført, og det må rent økonomisk være det mest realistiske at satse på. Vi mener ikke, at orlov til fædre på nuværende tidspunkt kan gennemføres, og vi vil derfor i første omgang arbejde på, at forholdene bedres for den fødende kvinde, så at hun får en rimelig tid til at passe og pleje sig selv og sit nyfødte barn.

Tyroll (VS):

Der er jo tale om en genfremsættelse, og jeg har ved to tidligere lejligheder haft mulighed for at udtrykke venstresocialisternes mening om dette forslag. Vi giver det vores positive støtte og finder, at en væsentlig kvalitet i dette forslag i forhold til f. eks. DKPs er, at også mandens barselorlov er kommet ind i billedet. Det ønsker vi at fastholde for herigennem at søge at fremme en ligestilling både i familielivet og på arbejdsmarkedet.

Ellers vil jeg henviser til, hvad jeg har sagt under tidligere debatter, også om DKPs forslag, hvor jeg ridsede en lang række punkter op, der er indeholdt i et forslag fra VS, som vi ikke agter at fremsætte som lovforslag. Der er efterhånden forslag nok på barselorlovsområdet. Vi mangler kun det, der kan sætte en realitetsbehandling i gang, nemlig et forslag fra ministeren, men det lader jo vente på sig. Der er mange tovtrækkerier, og der er udvalgt, og hvad ved jeg, der skal barsel med nogle udtalelser, før man kan få en politisk

markering fra socialdemokratiet og fra den siddende regering.

Lindinger (EP):

Som erhvervspartiets ordfører i barselspørgsmål har jeg den særlige kvalifikation at være fader til en jordemoder ved Herlev hospital. Det kan derfor måske ikke undre, at erhvervspartiet med stor glæde ville se en forbedret ordning vedrørende barselorlov. Det må vi absolut se positivt på, og det ville være rart, om vi kunne prioritere en sådan ordning meget højt, selv om det set ud fra et økonomisk synspunkt ligger lidt tungt.

Ved førstebehandlingen den 2. november i år her i tinget af to beslutningsforslag fra henholdsvis det radikale venstre og DKP, der også gik ud på forbedringer inden for dette område, gav socialministeren ligesom i dag udtryk for, at betænkningen vedrørende barselorlov er udsendt til høring, ligesom ligestillingsrådet i sine supplerende bemærkninger i betænkningen gør opmærksom på, at der såvel på det økonomiske som på det arbejdsmarkedspolitiske område foreligger aspekter, der trænger til en nærmere uddybning.

Socialministeren giver endvidere udtryk for, at der vil blive fremsat lovforslag om en forbedret barselhvileordning, når høringerne om betænkningens indhold er tilendebragt. Erhvervspartiet afventer dette forslag. Vi er positive over for en forbedring og har taget socialministerens udtalelse til efterretning, hvorfor vi må afvise SFs forslag, selv om erhvervspartiet har sympati for flere aspekter i det.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal takke for de positive bemærkninger, der er kommet fra alle folketingets 11 partier, og vil tage udgangspunkt i en af de negative, nemlig fru Karen Thurøe Hansens. Hun mente, at det var spild af tid at genfremsætte forslaget. Når vi alligevel har gjort det fra socialistisk folkepartis side, er det på den baggrund, som jeg ridsede op, da vi behandlede DKPs og det radikale venstres forslag, nemlig at vi undlod at stille spørgsmål til det i sidste samling og gerne vil have lejlighed til at stille spørgsmål ikke kun til DKPs og det radikale venstres, men også til vores eget, netop fordi det på ét afgørende